

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Ing. P. R.**, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, týkající se žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve vymáhání pohledávky státu prostřednictvím soudního exekutora, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2020, č. j. 3 A 88/2020 - 11,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve vymáhání pohledávky státu prostřednictvím soudního exekutora.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li návrhovatel či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Dle odst. 3 téhož ustanovení zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Tyto žádosti Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 6 As 324/2020 - 29 ze dne 18. 11. 2020 zamítl s odůvodněním, že kasační stížnost je „zjevně bezúspěšným“ návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud v krátkosti připomíná závěry vyslovené v odůvodnění usnesení č. j. 6 As 324/2020 - 29, dle kterých se v posuzované věci nejedná o vymáhání uložené veřejnoprávní povinnosti (kupř. zaplacení pokuty), ale o vymáhání soukromoprávních majetkových pohledávek státu - České republiky jakožto právnické osoby. Exekucními tituly, na jejichž základě jsou pohledávky v daném případě vymáhány v exekučním řízení, jsou pravomocné rozsudky soudů rozhodujících v občanském soudním řízení o poskytnutí přiměřeného zadostiučinění (nemajetkové újmy), v nichž jako účastníci řízení vystupovali stěžovatel (na straně žalobce) a Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti (na straně žalované), jimiž byla stěžovateli uložena povinnost zaplatit žalované náklady těchto soudních řízení. Jakkoli tedy v určitých případech Ministerstvo spravedlnosti může vystupovat v pozici správního orgánu a být bezprostředním vykonavatelem veřejné moci, v souzeném případě postupem žalované zjevně nemůže docházet k zásahu do veřejných subjektivních práv stěžovatele, nýbrž pouze do jeho práv soukromých, neboť Ministerstvo spravedlnosti jako organizační složka státu nemůže být vykonavatelem pravomocných rozsudků soudů rozhodujících v občanském soudním řízení. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že v daném případě na první pohled zcela absentují esenciální podmínky pro to, aby ochrana práv stěžovatele byla poskytována cestou správního soudnictví, a kasační stížnost, směřující proti usnesení soudu o odmítnutí žaloby, tedy zjevně nemůže být úspěšná.

[5] Vzhledem k tomu, že z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud zamítl stěžovatelovy žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, vyzval jej současně k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení a k doložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a poučil jej o následcích spojených s nesplněním uvedených povinností. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 23. 11. 2020 (pondělí). Lhůta k zaplacení soudního poplatku v délce 15 dnů od doručení usnesení tak stěžovateli uplynula dne 8. 12. 2020 (úterý).

[6] Stěžovatel reagoval na výzvu Nejvyššího správního soudu podáním ze dne 2. 12. 2020, doručeným soudu dne 4. 12. 2020, v němž opětovně požádal o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Ohledně osobních a majetkových poměrů odkázal na dříve učiněné podání ze dne 29. 9. 2020 a zároveň obsáhle argumentoval, proč se z jeho strany nejedná o bezúspěšné uplatňování práva.

[7] Požádá-li navrhovatel (zde stěžovatel) o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce znovu poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, „je správní soud povinen o této opakované žádosti rozhodnout pouze tehdy (...), pokud od doby rozhodování o předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly pro posouzení předchozí žádosti ve smyslu § 35 odst. 8 (pozn.: nyní § 35 odst. 10) a § 36 odst. 3 s. ř. s. rozhodující“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007 - 150). K takové podstatné změně skutečností však v mezidobí od rozhodnutí o předchozí žádosti nedošlo, a proto Nejvyšší správní soud neshledal důvod, aby o opakované žádosti stěžovatele znovu rozhodoval.

pokračování

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplývá, že soud řízení zastaví po marném uplynutí lhůty, kterou určí poplatníkovi k zaplacení soudního poplatku; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ve stanovené lhůtě, tj. nejpozději dne 8. 12. 2020, Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu